

CUỘC THI: “ REVIEW CUỐN SÁCH CHẠM TRÁI TIM”

Tác giả: Phạm Sỹ Thanh

Tên sách: Đến cỏ dại còn đang hoang mà sống

Người tham gia : Trần Thị Như Ý _ MSSV : 18-1-00159

Đâu đó trong cuộc sống này ta vẫn đang loay hoay trước nhiều ngã rẽ cuộc đời, ta vẫn đang không biết rồi sau này ta trong tương lai ta sẽ như thế nào . Nhiều lúc bản thân chán nản mất đi niềm tin vào cuộc sống do có quá nhiều lo âu và bộn bề mà ta phải gánh chịu. Nhưng dù có thế nào đi chăng nữa ta vẫn phải chọn cho mình một cách sống thật đàng hoàng, luôn ngẩng cao đầu hướng về phía có ánh mặt trời như là một loài cỏ dại luôn luôn mạnh mẽ đâm chồi nảy lộc bên trong mặc cho thời tiết có những lúc không như chúng muốn.

Tại sao một cây cỏ nhỏ bé lại có thể vươn lên, phấn đấu mạnh mẽ trở thành một khóm cỏ dại vững chắc giữa mênh mông loài cây khác , còn con người to lớn như chúng ta lại muốn buông xuôi để mặc theo ý trời an bài? Mỗi ngày chúng ta chìm đắm mình trong những suy nghĩ tiêu cực của bản thân : ngoại hình không xinh đẹp như người khác, tài năng không cao, xuất thân không được xem trọng ; dùng thời gian mình có được hằng ngày chìm đắm vào những trang mạng vô bổ, những cuộc vui chơi quên lối về,...

Bạn có thể là người từng chịu nhiều tổn thương trong cuộc sống, nước mắt bạn đã rơi rất nhiều; bạn đã chịu đựng sự dè bieu, nói xấu của người khác về mình quá lâu; bạn từng vấp ngã không biết bao nhiêu lần trong ngưỡng cửa khi mới vào đời. Vậy tại sao bạn lại không đặt những thứ không tốt đó vào một căn phòng mang tên “Động lực phát triển bản thân từng ngày” để rồi từ đó bạn sẽ đắm chìm nảy lộc, vươn mình giữa những giông tố mà cuộc đời mang đến cho mình. Từ đó, sẽ không có bất kì thứ gì làm cho chúng ta bỏ cuộc nữa, mà ta phải mạnh mẽ đương đầu với chúng, cũng giống như “Ở đâu có đất, có nắng, có gió ở đó có cỏ dại sinh sôi. Càng bị chà đạp, hủy diệt cỏ dại càng hồi sinh mạnh mẽ.” Và chúng ta cũng sẽ như vậy.

“Lúc đầu tôi là một người đến cả mục đích sống của mình là gì tôi cũng không dám theo đuổi, thậm chí tôi cũng chưa từng biết mình cần gì và muốn gì. Nhiều khi tôi chẳng muốn sống nữa chỉ mặc cho số phận an bài. Nhưng từ khi tôi biết đến quyển sách “Đến cỏ dại còn đàng hoàng mà sống” này tôi đã thay đổi rất nhiều, chẳng hạn như:

_ Tôi không còn quá bi quan vào cuộc sống này mà ngày một yêu đời hơn. Biết quan tâm đến mọi người và giúp đỡ khi họ cần mình.

_ Cảm thấy cuộc đời đáng sống là khi bản thân mình sống đàng hoàng, không thẹn với chính mình, khi bản thân biết sống tốt chứ không chỉ phàn nàn và than thở.”

Ta nên học ở cỏ dại để thấy rằng nghịch cảnh này chỉ là một thử thách đối với ta. Tuy ta nhỏ bé nhưng sức sống bền bỉ, bị vùi dập nhưng vẫn kiên cường sống với sức sống mãnh liệt không bao giờ cạn.

Chúng ta hãy học ở cỏ dại rằng cách mặc kệ người ta nói như thế nào về mình, không so sánh hơn thua với người. Hiểu được cách cứ cho đi, không quan tâm nhận lại được gì.

Khi tâm tính chúng ta như cỏ dại thì có lẽ thuận lợi chưa đến nhưng khó khăn mà chúng ta sẽ gặp cũng dần lùi xa. Chúng ta cần phải vượt qua rào cản trong suy nghĩ tiêu cực của bản thân thì chúng ta sẽ có được cuộc sống mà chúng ta hằng mơ ước.